

ligt at aabne Mulighed for, at der, naar særlige Omstændigheder taler derfor, kan ydes Hædersgaver, eventuelt med Beløb een Gang for alle, ogsaa til andre efterladte (end Enke og Børn) efter en til Hædersgave berettiget invalideret, der er afgaaet ved Døden, uden at Dødsfaldet er en Følge af Invaliditeten. Hvor Hædersgaver i saadanne Tilfælde fastsættes til et Beløb een Gang for alle, har man ment at burde maksimere dette Beløb til 1 000 Kr.

Til § 38.

Bestemmelserne i Stk. 1—3 svarer til Bestemmelserne i § 1 i 1945-Loven om Hædersgaver til søfarende og Fiskere.

Man har, jfr. Bemærkningerne til § 37, fundet det rimeligt, at der, naar særlige Omstændigheder taler derfor, efter Erstatningsraadets Afgørelse kan ydes Hædersgave til andre efterladte (end Enker og Børn), som afdøde faktisk forsørgede helt eller delvis uden retligt at være forpligtet hertil. Denne Regel er i Overensstemmelse med den Praksis, der er fulgt i Henhold til Hædersgaveloven af 10. Juli 1940 for saa vidt angaar de efterladte efter de faldne den 9. April.

Til § 39.

I § 3 i 1945-Loven om Hædersgaver til søfarende og Fiskere bestemmes det, at for saa vidt en til Hædersgave for efterladte berettiget Person er afgaaet ved Døden paa det Tidspunkt, hvor Gaven første Gang kan komme til Udbetaling, vil Beløbet være at anvise en i Sømandsstandens almene Interesse virkende velgørende Institution efter Kongens nærmere Bestemmelse. Ud fra de samme Motiver, som bærer denne Bestemmelse, maa man for de af nærværende Lovforslag omfattede Tilfælde finde det meget ønskeligt, at det omhandlede Hædersgavebeløb, der efter Hædersgavernes personlige Karakter ikke vil kunne falde i Arv som almindelige Formuegoder, anvendes paa en saadan Made, at Statens Anerkendelse overfor den afdøde finder et værdigt Udtryk. Dette vil næppe kunne ske paa en smukkere Maade, end ved at Beløbet stilles til Raadighed for »Frihedsfonden«. Det Beløb, der foreslaas indbetalt til Frihedsfonden, er alene det Hædersgavebeløb, som den efterladte paa Dødsfaldets Tidspunkt vilde have haft Krav paa.

Til § 40.

Bestemmelsen svarer til § 5, Stk. 2; i 1945-Loven om Hædersgaver til danske søfarende og Fiskere.

Til § 41.

Bestemmelsen svarer i Princippet til § 10 i 1945-Loven om Hædersgaver til danske søfarende og Fiskere.

Til § 42.

Behandlingen af Sager vedrørende Hædersgaver er foreslaaet henlagt til Erstatningsraadet, i hvilket Modstandsbevægelsen er repræsenteret, jfr. § 58, Stk. 2. Medens Raadets Afgørelse om Fastsættelse af Hædersgavernes Størrelse, jfr. § 37, Stk. 5 og § 38, Stk. 4, findes at maatte være endelig, har man fundet det rimeligt, at Raadets Afgørelser af Spørgsmaal om, hvorvidt de personlige Betingelser for at opnaa Hædersgaver er til Stede, skal kunne indankes for Ministeren for særlige Anliggender. Spørgsmaalet om, hvorvidt vedkommendes Erhvervsevne er blevet forringet med Halvdelen eller derover, maa dog efter sin Art afgøres af Direktoratet for Ulykkesforsikringen eller i Tilfælde af Anke af Ulykkesforsikrings-Raadet, jfr. §§ 5 og 6.

Det er anset for rigtigst at henlægge Spørgsmaalet om, hvorvidt Retten til at oppebære en Hædersgave maatte være forbrudt efter Bestemmelsen i § 40, til Afgørelse af Ministeren for særlige Anliggender.

Til § 43.

Bestemmelsen svarer til § 7 i 1945-Loven om Hædersgaver til danske søfarende og Fiskere.

Med Hensyn til Udgifterne til de i nærværende Afsnit omhandlede Hædersgaver bemærkes, at Antallet af dræbte Frihedskæmpere og Kommuniste formentlig kan ansættes til 1000. Paa Grundlag af den foran omtalte Undersøgelse af de dræbtes Forsørgerforhold er Antallet af efterladte Enker anslaaet til 550 og Antallet af efterladte Børn til 650; hvorhos Antallet af andre efterladte, hvem de afdøde forsørgede, skulde kunne ansættes til 50.